

[Kurt Hansen.]

meget uenige om mange ting, men jeg vil da godt spørge, om der er tale om det i denne situation, om man udvikler sig i den retning, som hr. Svend Andersen (Rosk.a.) taler om. Men jeg vil godt have et konkret svar fra hr. Svend Andersen (Rosk.a.), så man ikke bare kan føre sig frem med de store armsving.

Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Andersen) (Rosk.a.) (FP):

Det er i hvert fald min opfattelse, at hvis 100 mennesker bliver uddannet ét sted, så bliver de noget mere ensrettede, end hvis disse 100 mennesker bliver uddannet 80 forskellige steder. Det kan ikke undgås, at de bliver påvirket af de samme mennesker, af de samme lærere, og det kan kun medføre en ensretning af disse menneskers opfattelse og udgør dermed en stor fare for demokratiet. Jeg må simpelt hen også notere i dag, at de partier, som har været mest begejstrede for journalisthøjskolen, selvfølgelig også har været venstresocialisterne og hr. Poul Dam fra SF.

Arnfast (CD):

Jeg tror, jeg roligt kan sige, at den orientering, der måtte ske på journalisthøjskolen, i væsentlig grad er faglig orientering, og den udvikling, der sker, sker fuldstændig på samme måde som ved enhver anden undervisningsinstitution. Den bliver hverken venstre- eller højreorienteret i højere grad, end det er op til den enkelte. Jeg kunne da som illustration sige, at formanden for elevudvalget og elevrepræsentationen i lærerrådet forrige år var centrum-demokratisk folketingskandidat, så det tyder jo ikke ligefrem på, at der er en så stor venstreorientering på skolen.

Hvordan det udvikler sig, kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig om, men jeg siger kun, at de studerende har så megen kritisk sans, og der bliver lagt så megen vægt på den kritiske sans i forbindelse med journalistisk træning, på at undgå tendentiositet og i det hele taget at analysere, hvad det er, man arbejder med, at det er ganske umuligt at have andet end et solidt grundlag for sine standpunkter. Det er det, der er det afgørende på journalisthøjskolen. I stedet for at man har den gamle uddannelse, hvor man

tilpassede sig den arbejdsmetode, den holdning, der er på en enkelt læreplads, så bliver man her lagt i smeltedigen og skal stå til ansvar for sit arbejde på en helt anden måde. Det er måske den største gevinst, der overhovedet er ved, at det foregår på en journalisthøjskole og i den lange periode.

Bertel Haarder (V):

Jeg skal ganske berolige hr. Kurt Hansen. Min erfaring fra ansættelse ved længerevarende uddannelser er, at der aldeles ikke er nogen tendens til, at øget indsigt i tingene fører til en venstreorienteret holdning. Tværtimod mener jeg, at øget indsigt er det bedste middel mod det vrøvl, som bl. a. hr. Kurt Hansen og hans 3 partifæller fylder denne sal med.

Men det, vi snakker om her, er slet ikke det med højre eller venstre. Det er spørgsmålet om, hvorvidt der er en vis standsindlemthed, eller om det er på vej inden for journaliststanden. Det problem er hr. Camre opmærksom på, og det er jeg glad for, og det er noget helt andet. Hr. Jens Møller var inde på det samme. Han talte ligefrem om livslang uddannelse.

Det drejer sig altså her om, hvorvidt det er fornuftigt at fortsætte med disse lange indledende teoretiske studier, eller om vi skal sprede teorien lidt længere op i aldersklasserne, hvorved man får en bedre vekselvirkning, som allerede gamle Grundtvig gik ind for. Det er det, det drejer sig om, og det tror jeg vi kan få en frugtbar debat om. Men jeg må indrømme, at når hr. Svend Andersen (Rosk.a.) ikke kan forstå, hvorfor vi ikke bare kan vedtage det nu, så må jeg altså sige, at jeg synes også, denne debat tyder på, at det var nu meget fornuftigt, om vi fik at høre, hvad det udvalg, der allerede er nedsat, og som er gået i gang med arbejdet, har at sige og foreslå. Det var da ret uhyggeligt, hvis vi efter denne debat nu skulle til at afgøre, hvordan denne uddannelse skulle se ud for fremtiden, for så var vi altså kommet længere ned, end vi skal komme. Ekspertter skal vi have, og folk, der har indsigt i tingene, skal vi have til at forberede tingene, før vi bestemmer, hvad der skal ske. Så er det en helt anden sag, hvorvidt sådan et udkast, som udvalget vil komme med, i virkeligheden er et kompromis, der er lavet på forhånd, eller noget, der